

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úrnak

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2080-2/2017	
Érkezett: 2018 JAN 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 16 db	

Ügyszám: IV/2080-1/2017.

Tisztelt Főtitkár Úr!

Alulírott **Pózner Zsanett** kérelmező az általam jogi képviselőm útján előterjesztett alkotmányjogi panaszom nyomán érkezett **IV/2080-1/2017. számú** felhívására hivatkozással az alkotmányjogi panaszomat az alábbiakkal egészítem ki jogi képviselőm útján:

Az általunk előterjesztett alkotmányjogi panasszal kapcsolatos tájékoztatás szerint az indítványhoz a jogi képviselőm nem mellékelte a képviseleti jogosultságot igazoló meghatalmazását. A felhívás ezen részével kapcsolatosan az alábbiakról tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot. A kifejezetten az alkotmánybírósági eljárásra adott meghatalmazásomat a jogi képviselőm a papír alapon a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz előterjesztett alkotmányjogi panasz mellékleteként becsatolta, a törvényes határidőn belül, 2017. október 18. napján. Az ügyvédi meghatalmazás fénymásolatát a jelen beadványhoz **H/1.** szám alatt csatoljuk. A csatolt meghatalmazásból megállapítható, hogy a meghatalmazás arra is kiterjedt, hogy Pózner Zsanett felperes a jogi képviselője által kezdeményezett alkotmánybírósági ügyben hozzájárul a neve nyilvánosságra hozatalához. Megállapítható tehát, hogy a Tisztelt Főtitkár Úr felhívásában foglaltaknak már az eredeti alkotmányjogi panasz benyújtásakor is eleget tett a felperes, mivel a panaszhoz nem csupán az alkotmánybírósági eljárásra adott meghatalmazás, hanem az a nyilatkozat is hozzátartozott, amellyel a felperes, Pózner Zsanett a személyes adatok nyilvánosságra hozatalához hozzájárult.

Az alkotmányjogi panasz benyújtását követően a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.567/2016/26. számú, 2017. október 26. napján kelt végzésével arról tájékoztatta a felperes jogi képviselőjét, hogy mivel a perben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett, ezért úgy tekinti, hogy ezt az alkotmányjogi panaszt be sem nyújtotta a jogi képviselő, mert az a Pp. 394/I.§(1)b) pontja alapján hatálytalan. Az álláspontunk szerint törvénysértő végzést **H/2** szám alatt csatoljuk.

A végzés kézhezvételét követően jogi képviselőm – annak érdekében, hogy egyáltalán eljusson az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybírósághoz – elküldte elektronikusan is az alkotmányjogi panaszt és annak mellékleteit a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Jogi képviselőm ezen túlmenően a csatolt, 2017. október 30-án kelt nyilatkozatában jelezte a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, hogy álláspontja szerint miért törvénysértő az Alkotmánybírósághoz történő felterjesztés megtagadása és jelezte egyben azt is, hogy amennyiben a bíróság mulasztása miatt nem érkezik meg határidőben az alkotmányjogi panasz, úgy az felveti a bíróság kártérítési felelősségét is. A nyilatkozatot csatoljuk **H/3** szám alatt.

Ezt követően a Főtitkár Úr arról tájékoztatta jogi képviselőnket, hogy nem mellékelte a felperes tekintetében a képviseleti jogosultságát igazoló meghatalmazást. Mivel a jogi képviselő eredetiben és elektronikusan is megküldte a meghatalmazást, ezért a felperesi jogi képviselő iratbetekintést kért az elsőfokú bíróságnál 2017. 12. 27. napján. Ez alapján egyértelműen megállapítható volt az, hogy annak ellenére, hogy mind papír alapon, mind elektronikusan meghatalmazással együtt lett benyújtva az alkotmányjogi panasz, a meghatalmazást a bíróság nem továbbította. Az ügyeletes bíró részéről – a felperesi jogi képviselő kérésére - hivatalos feljegyzés készült, amelyet eredeti példányban **H/4** szám alatt csatolunk, és amelyből megállapítható, hogy a jogi képviselő azt is kérte, hogy a bíróság haladéktalanul pótolja a hiányosságot és küldje meg a meghatalmazást az Alkotmánybíróság részére.

Tisztelt Főtitkár Úr!

Álláspontunk szerint az, hogy az elsőfokú bíróság elektronikus kapcsolattartásra történő – alaptalan - hivatkozással megtagadja az alkotmányjogi panasz továbbítását, majd pedig az alkotmánybírósági eljárásra szóló meghatalmazást nem küldi meg az Alkotmánybíróságnak már eleve felveti azt a kérdést, hogy vajon a jelen ügyben nem sérült-e a tisztességes eljáráshoz való alaptörvényben biztosított alapjoga a felperesnek, illetve jogi képviselőjének.

Az iratokból megállapítható, hogy melyek azok az iratok, amelyeket az elsőfokú bíróság felterjesztett a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, így ezen körülményre, valamint a Főtitkár Úr felhívására is tekintettel az alábbiak szerint pótoljuk a Főtitkár Úr tájékoztatásában megjelölt hiányosságokat:

Előadjuk, hogy a már előterjesztett kérelmünkből megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a felperes a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, más jogorvoslati lehetőség már nincs a felperes számára biztosítva. (Abtv. 26-27.§)

A felperes Póznér Zsanett által sérelmezett és téves tájékoztatást nyújtó közigazgatási határozatot a bíróságon a felperes a jelen eljárásban is eljáró jogi képviselője útján megtámadta. A sérelmezett közigazgatási határozat, melynek száma SZ/152/04380-12/2016. a jogorvoslatra történő kioktatás körében az alábbiakat tartalmazta:

„A határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, az a közléssel jogerős, azonban a közléstől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálata kérhető a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól (4400 Nyíregyháza, Toldi u. 1.) a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal (4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.) ellen indított keresettel. A keresetlevelet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalhoz, mint I. fokú határozatot hozó szervhez kell benyújtani 5 példányban. A pert a kisajátítást kérő ellen is meg kell indítani.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban a feleket vagyoni és jövedelmi viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg, az illetéket utólag, a bíróság felhívására kell megfizetni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztésre kérhető. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A

kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja.”

A határozat idézett rendelkezéséből megállapítható, hogy kifejezetten azt tartalmazza, hogy a Kormányhivatalhoz kell öt példányban benyújtani a keresetlevelet. A jogorvoslatra történő kioktatás körében szó sincs arról, hogy elektronikus úton kell a közigazgatási szervhez benyújtani a keresetlevelet. Arról pedig különösen nincs szó, hogy milyen ügyfélkapun vagy egyéb módon terjesztheti elő a kisajátítást elszenvedő, illetve a jogi képviselője a keresetlevelet. A fenti jogorvoslati kioktatást tartalmazó közigazgatási határozatot a Kormányhivatal bizonyítottan megküldte Pózner Zsanett felperes korábbi jogi képviselőjének, dr. jur. Halasi Barbara Viktória szegedi ügyvédnek is, aki a felperes képviselőjét lemondta azt követően, hogy a Kormányhivatal több beadványát figyelmen kívül hagyta. Ezt követően kapta meg a kisajátítást elrendelő, perbeli határozatot a felperestől a felperes jelenlegi, jelen eljárásban is eljáró jogi képviselője, aki a hatóság kioktatásának megfelelően öt példányban, papír alapon benyújtotta a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal I. rendű felpereshez. Az iratokból megállapítható, hogy nem postán, hanem a nagy terjedelem miatt személyesen lett benyújtva a Kormányhivatalhoz és átvéve a keresetlevél és annak mellékletei. Az átvétel során a Kormányhivatal illetékesei a legcsekélyebb mértékben sem kifogásolták a keresetlevél papír alapú előterjesztését, a törvényes határidőn belül átvették az iratokat. Amennyiben a közigazgatási szervre vonatkozó Ket.-beli és Alaptörvénybeli rendelkezéseknek, illetve követelményeknek – tájékoztatási kötelezettség, együttműködési kötelezettség – megfelelően jár el a közigazgatási szerv, úgy a nyilvánvalóan jogi képviselővel eljáró félről származó keresetlevél átvétele és az elektronikus beadás hiányára történő későbbi hivatkozás helyett tájékoztatta volna a felet az elektronikus beadás szükségességéről.

Az átvett iratokat a kormányhivatal digitalizálta és így a keresetlevél a törvényes határidőn belül elektronikus úton megérkezett a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz! A Kormányhivatal a bírósághoz történő továbbítás kapcsán átiratában megjegyezte, hogy a Kormányhivatalhoz papír alapon lett benyújtva a kereset. Erre hivatkozással a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasította annak ellenére, hogy ténylegesen a bírósághoz elektronikusan, a törvényes határidőn belül beérkezett a keresetlevél.

A sérelmezett határozatokat az alábbiak miatt is jogszabálysértőnek tartjuk. Az eljárt bíróságok figyelmen kívül hagyták a Ket. 5. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, amely szerint:

Ket. 5. § (1) A közigazgatási hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője számára biztosítja, hogy jogaikról és kötelezettségeikről tudomást szerezzenek, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

A kisajátítási ügyben eljáró I. r. alperes, mint közigazgatási hatóság a felperes, mint ügyfél és az eljárás egyéb résztvevőjeként a jogi képviselő esetében sem mellőzhette a jogorvoslati jogról való tájékoztatást, mégpedig oly módon, hogy annak igazodnia kellett volna ahhoz a tényhez, miszerint a felperes nem személyesen, hanem jogi képviselő útján járt el. Ennek ellenére az I. r. alperes a jogi képviselet nélkül, személyesen eljáró ügyfelekre vonatkozó jogorvoslati rend szerinti eljárást írt elő a felperesnek és jogi képviselőjének, noha az érdemi határozata rendelkező részében ő maga állapította meg, miszerint Pózner Zsanett jogi képviselőjeként dr. Halasi Barbara Viktória járt el. Az I. r. alperesnek ezen jogsértő eljárási cselekményét értékelte törvényellenesen mindkét eljáró bíróság a felperes terhére, a jóhiszemű és tisztességes eljárás alaptörvényi követelményeinek teljes figyelmen kívül hagyása mellett.

Álláspontunk szerint az eljárt bíróságok nem hagyhatták volna figyelmen kívül azt a tényt, hogy az I. rendű alperes – miután tévesen és hiányosan tájékoztatott engem, Pózner Zsanett felperest és jogi képviselőmet is a jogorvoslatról – elektronikus formában küldte meg a jogi képviselőm útján általam az I. rendű alpereshez papíralapon benyújtott keresetlevelet, így a keresetlevél a Pp. szabályai szerint elektronikus úton érkezett meg az I. fokú bírósághoz, aki ennek ellenére a keresetet elutasította, annak érdemi tárgyalására nem volt hajlandó.

Pp. 340/B § (2) A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani a keresetlevelet a Pp. 330. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél. A jogi képviselővel eljáró fél és a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet - ha nem ügyvédi képviselettel jár el - az elektronikus benyújtás során a képviseletét ellátó személy teljes körű azonosítását biztosító és az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével is eljárhat, ha azzal rendelkezik.

Ebben az esetben a per folyamatban léte alatt, az elektronikus kapcsolattartás során ezt kell alkalmaznia.

Mivel a felperes már a közigazgatási eljárásban is jogi képviselővel járt el, a Ket. szerint kötelező jogorvoslati tájékoztatás kertében az I. r. alperesnek arról kellett volna értesítenie a felperest és jogi képviselőjét, hogy a keresetlevelet az űrlapbenyújtási támogatási szolgáltatás igénybevételével kötelesek benyújtani az I. fokú határozatot hozó I. r. alperesnél.

A Pp. 397/J. § alapján 2016. július 1. napjától a kötelező elektronikus kapcsolattartás tekintetében e törvénynek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi XL. törvénnyel megállapított 340/B. § (2) bekezdését a 2016. július 1. napján és az azt követően indult közigazgatási eljárás során hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti perekben kell alkalmazni.

Tekintettel arra a körülményre, hogy az I. r. alperes a felperest és jogi képviselőjét nem értesítette az eljárás kezdő időpontjáról, sem a felperes, sem a korábbi és az eljárásba később bekapcsolódó jogi képviselője nem rendelkezett hivatalos tudomással arról, hogy a keresetlevél benyújtásával összefüggésben a 2016. július 1. napja előtt vagy az azután hatályos eljárási szabályok szerint kell a pert megindítania. Ha ehhez még hozzávesszük, hogy az I. r. alperes ezen mulasztása mellett – jobb tudomása ellenére – arról tájékoztatta az alperest, hogy a keresetlevelet 5 példányban nyújtsa be, teljességgel okszerűtlen és törvénytörtő, hogy a keresetlevél papír alapon történő benyújtásának jogkövetkezményeit a bíróságok kizárólag a felperes terhére értékelték, noha a felperes a későbbiek folyamán elektronikusan is benyújtotta a keresetlevelet. Ezen túlmenően az sem vitás, hogy az I. r. alperes elektronikusan továbbította a keresetlevelet a bíróságnak, tehát a Pp. 397/J § b./ pontjában előírt követelményeknek megfelelően a kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben kezdettől fogva érvényesült az elektronikus ügyintézés.

A fentiek alapján gyakorlatilag semmilyen, a Pp.-ben meghatározott indoka nem volt az eljáró bíróságoknak arra, hogy a keresetlevelemet idézés kibocsátása nélkül elutasítsák, és elzárjanak engem a kisajátítási többletkártalanítástól, hacsak az nem, hogy egy ilyen – álláspontom szerint törvénytörtő – idézés kibocsátása nélkül elutasított kereset ugyanúgy

egy ügy befejezésének számít, mintha a bíróság az ügyet letárgyalta volna, és ugyanúgy javítja az eljáró bíró befejezési statisztikáját.

Amikor a jogi képviselőm észlelte, hogy a keresetlevelet az elsőfokú bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította, haladéktalanul előterjesztette az igazolási kérelmét, amely igazolási kérelem még a törvény által nyitva álló, törvényes határidőn belül beérkezett a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amint azt a jelen alkotmányjogi panaszhoz **H/5** szám alatt csatolt végzésben maga a bíróság is megállapítja. Az igazolási kérelemmel egyidejűleg elektronikusan is előterjesztette – még mindig az igazolási kérelemre nyitva álló határidő alatt – Póznér Zsanett felperes keresetét. Az igazolási kérelmet a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.060/2017/4. számú, a jelen beadványhoz csatolt végzésével elutasította, amely a felperesi álláspont szerint iskolapéldája a tisztességtelen eljárásnak.

Amikor ugyanis a jogi képviselőm az igazolási kérelem határidején belül elektronikusan is előterjesztette – az egyébként minden vonatkozásban szabályszerű – keresetlevelet, már a Kormányhivaltól korábban szintén megkapta elektronikusan a bíróság ugyanazon keresetlevelet! Ennek ellenére zárta el a bíróság a felperest attól, hogy vitassa a kisajátítás jogalapját, illetve többletkártalanítást igényeljen azért, mert a tulajdonjogától a kisajátítási eljárás kapcsán megfosztották. Ebből a végzésből egyébként egyértelműen az állapítható meg, hogy a Kormányhivatal mulasztását a felperesi jogi képviselőnek és a felperesnek a terhére értékeli a bíróság azzal az indokolással, hogy „mivel a felperes jogi képviselővel járt el, a keresetlevél benyújtása során, akivel szemben a jogszabályban előirt kötelezettség tekintetében magasabb szintű elvárás érvényesül, mint egy laikus ügyféllel kapcsolatban”. Azt is megállapítja ez a végzés, hogy „a többi közigazgatási eljáráshoz hasonlóan, az eljárás megindításáról az ügyfelet értesítik, ez történt jelen esetben is, így a felperes pontosan tudta, hogy az eljárás mikor indult”. A jelen eljárás során az alperesek nem tudták igazolni azt, hogy értesítették a felperest vagy képviselőjét az eljárás megindításáról, így, miután már 2016. július 1. napja előtt kisajátítási szakvélemények beszerzésére került sor a II. r. alperes részéről, így az eljárás kezdetéről szóló tájékoztatás hiányában okkal hihette a felperes és képviselője, hogy a határozat rendelkező részének megfelelően papír alapon, öt példányban kell benyújtani a keresetet, mert az eljárás 2016. július 1. napja előtt kezdődött.

A csatolt végzésben arról szó sincs, hogy a Kormányhivatalnak a Ket. szerint milyen kötelezettségei vannak, sőt, azt állapítja meg a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, hogy: *„az pedig, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozat jogorvoslati kioktatása nem tartalmazott minden eshetőségre kiterjedő útmutatást arra vonatkozóan, hogy kik az elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek, és nekik milyen módon kell a keresetlevelet előterjeszteni, a felperes javára nem értékelhető”*. A fentiekből megállapítható, hogy a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (az ügyfélegyenlőség, a tisztességes eljárás, a pártatlan bíráskodás és a józan ész nevében) a Kormányhivatal I. r. alperes bizonyított mulasztását úgy értékeli a felperes terhére, hogy ezzel elzárja attól, hogy a közigazgatási határozat bírósági úton – mind a kisajátítási határozat jogalapja, mind annak összecszerűsége tekintetében – felülbírálható legyen. A bíróságok a Kormányhivatal téves tájékoztatását és mulasztását az I. és II. rendű alperesek javára értékeli és gyakorlatilag megtámadhatatlanná teszi a felperes számára a részére kedvezőtlen döntést.

Mind a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzés, mind pedig az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen a felperes jogi képviselője útján fellebbezést nyújtott be, amelyben foglaltakat megismételni a jelen alkotmányjogi panaszban nem kívánjuk, azonban, amennyiben beszerzésre kerülnek az eljárás összes iratai, az Alkotmánybíróság meggyőződhet róla, hogy az eljárás bíróságok döntései nem csupán az Alaptörvénnyel, hanem a hatályos Ket.-tel és a Pp.-vel is ellentétesek.

Mindenekelőtt kénytelenek vagyunk csatolni **H/6** szám alatt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak a jelen panaszunkhoz a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalnak azt a beadványát, amelyet a felperes, illetőleg jogi képviselője által előterjesztett fellebbezésre ellenkérelemként megküldött. A Kormányhivatal SZ/152/00051-2/2017. számú ellenkérelmét a jelen ügyben terjesztette elő a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elé. Ezen levél 3. oldalának 5. bekezdése szó szerint az alábbiakat tartalmazza:

„A lefolytatott közigazgatási eljárás egésze során a kisajátított ingatlan tulajdonosa jogi képviselő nélkül járt el. A támadott határozat jogorvoslati tájékoztató része ennek megfelelően történt, vagyis a természetes személyek számára előírt, papír alapú keresetbenyújtási lehetőségről tájékoztattuk a személyesen eljáró ügyfeleket.”

Ugyanebben a bekezdésben azt állítja a Kormányhivatal, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés az SZ/152/04380-2/2016. számú irattal lett postázva, azonban ezt igazolni nem tudja, mert azt állítja, hogy a dátumát sem tudja közölni, mivel valamennyi irat a bíróságnál van.

Fenti állítások nyilvánvalóan valótlanok, részben azért, mert olyan nem fordulhat elő a Kormányhivatalnál, hogy valamennyi iratot úgy küldi meg a bíróságnak, hogy nála másolatok ne maradjanak!

Azt, hogy milyen szinten valótlan a Kormányhivatal állítása, azt kétséget kizáróan a Kormányhivatalnak a Kúria előtt folyamatban volt Kfv.III.37.363/2017. számú ügyben, 2017. május 23. napján benyújtott, SZ/152/00051-10/2017. számú, a Kúriához benyújtott beadványa tartalmazta.

Ebben a beadványában a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal alperes bevallotta, hogy valótlanul állította azt végig, hogy Pózner Zsanett felperes jogi képviselő nélkül járt el a közigazgatási eljárás során. A beadvány 3. oldalának 4. bekezdésében szó szerint az alábbiakat nyilatkozza:

„A nagyszámú eljárások és kereseti kérelmek miatt a jelen fellebbezéshez tartozó korábbi nyilatkozatomban elírás történt.

*Felperes a kisajátítási eljárásban **már jogi képviselővel járt el**, majd keresetét jelenlegi jogi képviselője útján terjesztette elő.”*

Az, hogy a Kormányhivatal az eljáró bíróságokat valótlanul tájékoztatja a jogorvoslati kioktatás kérdésében már önmagában is igazolja Pózner Zsanett felperessel szemben az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljárás hiányát. Ezt a tényt már csak fokozza, hogy az eljárás irataiból, de a kisajátítást elrendelő határozat rendelkezésének fejrészből is meg kellett volna állapítania mind a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, mind pedig a Nyíregyházi Törvényszéknek azt, hogy a felperes nem magánszemélyként járt el, hanem a közigazgatási eljárásban is már jogi képviselővel járt el.

Ehhez képest közokirati bizonyítékokkal ellentétben döntően azért utasították el az eljáró bíróságok mind a keresetlevelet, mind pedig az igazolási kérelmet, mert az az álláspontjuk, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró Pózner Zsanettet nem is kellett kioktatni a közigazgatási

határozatban a jogorvoslatról részletesen, a keresetlevelet benyújtó jogi képviselőnek pedig tudnia kellett volna, hogy elektronikusan lehet előterjeszteni a keresetlevelet. Tudni kellett volna annak ellenére, hogy a Kormányhivatal az eljárás kezdőidőpontjáról igazolhatóan nem értesítette a felperest, vagy a korábbi jogi képviselőjét és 2016 tavaszán már a Kormányhivatal rendelkezése alapján az ingatlanon igazságügyi szakértői szemle volt. A 2016. június 14-én kelt, a perbeli ingatlanra vonatkozó igazságügyi szakértői vélemény, amelyet fénymásolatban **H/7** szám alatt csatolunk is azt látszott alátámasztani, hogy a kisajátítási eljárás 2016. július 1. napját megelőzően indult.

A sorozatos törvénysértések igazolásaként csatoljuk **H/8** szám alatt a Nyíregyházi Törvényszék 4.Kpkf.20.250/2017/2. számú végzését. A végzés 4. oldalán egyértelműen azt állapítja meg a törvényszék, hogy a jogorvoslati tájékoztató nem volt törvénysértő, mert jogi képviselő nélkül járt el a felperes. Megállapítható tehát, hogy nem csupán a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak állított valótlan a Kormányhivatal, hanem a Nyíregyházi Törvényszéknek is. A Nyíregyházi Törvényszék és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal alaptörvény-ellenes és felelőtlen szimbiózisának az egyik legszembetűnőbb bizonyítéka a 2. sorszámú végzés 5. oldalán fellelhető, a tisztességes eljárás követelményének távolról sem megfelelő indokolás. Itt a Törvényszék, miközben rendelkezésére álltak az összes iratok, amelyekből megállapítható, hogy a végzés meghozatalát megelőzően a közigazgatási eljárásban Pózner Zsanett képviseletében dr. jur. Halasi Barbara Viktória szegedi ügyvéd járt el (amint azt a kisajátítást elrendelő és kártalanítást megállapító határozat rendelkező része is tartalmazza) az eljáró bíróságok arra sem voltak képesek, hogy a legcsekélyebb módon ellenőrizzék a Kormányhivatal beadványaiban foglaltakat. Alaptörvény-ellenes azon megállapítása a végzésnek, miszerint *„az elsőrendű alperesnek nem volt kötelezettsége olyan jogorvoslati tájékoztatás nyújtása, hogy amennyiben az ügyfél jogi képviselőt hatalmaz meg, kötelező az elektronikus ügyintézés”*.

A Ket. preambulumban többek között a törvény megalkotása kapcsán a következőket rögzíti.

„Az Országgyűlés abból a célból, hogy az állampolgárokat és a szervezeteket legszélesebb körben érintő közigazgatási hatósági eljárás demokratikus jogállamtól elvárható módon

és mértékben juttassa érvényre az ügyfelek jogait, a köteleességek teljesítése pedig túlnyomórészt önként és jogkövetés útján történjék „ valamint azért, hogy „ a közigazgatási eljárás erőteljesebben juttassa kifejezésre a közhatalom szolgáltató funkcióját azáltal, hogy jelentősen csökkenti az ügyfelekre háruló terheket, az elektronika és az informatika korszerű eszközeinek alkalmazásával, az eljárások jelentős részében megnyitja az utat az ügyek gyors és egyszerű ügyintézése előtt.”

Az alapelvek között a jogalkotó külön kiemeli azt, hogy „a Közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági –érdekét szem előtt tartva jár el” ,/ 1.§. 2./ bek./

Az alapelvek szerint az ügyfeleket illeti a tisztességes ügyintézéshez való jog, amely ered a tisztességes eljárás Alaptörvényben garantált jogából.

Álláspontunk szerint a hatóság, illetve az eljárt bíróságok eljárása nem egyeztethető össze sem a Ket. alapelveivel, sem az Alaptörvényben szereplő, minden ember számára biztosított alapjogokkal.

Mi sem természetesebb, mint hogy a Törvényszék egyetért a Kormányhivatal azon érvelésével, hogy a jogi képviselőnek ismernie kell a rá irányadó rendelkezéseket, így azt is, hogy 2016. július 1. napjától jelentősen módosultak a Polgári Perrendtartás szabályai, kötelezővé téve az elektronikus úton való eljárást a jogi képviselővel eljáró fél részére.

A kisajátítási határozatból nem derül ki az, hogy a kisajátítási eljárás mikor indult és az eljárás megindításával kapcsolatosan a felperesnek vagy a jogi képviselőjének küldött értesítést a Kormányhivatal állításán kívül semmi nem igazolja, ugyanis ilyen értesítés nem volt. Arról természetesen nem szól a Nyíregyházi Törvényszék végzése, hogy esetleg a Ket. szabályait, a Kisajátításról szóló törvény rendelkezéseit, illetve az Alaptörvényt a Kormányhivatalnak is ismernie kellene és a szükséges tájékoztatást attól függetlenül köteles megadni, hogy a fél jogi képviselővel vagy anélkül jár-e el.

A jelen eljárásban eljáró jogi képviselőnk megkérte a hozzájárulását [REDACTED] annak érdekében, hogy ugyanazon Kormányhivatal ugyanazon ügyintézője [REDACTED]

ugyanabban a városban történő kisajátítás esetén, azt követően, hogy a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező és más ügyekben is téves jogorvoslati tájékoztatást adott a Kormányhivatal, milyen kioktatást alkalmazott a későbbi ügyekben, azt követően, hogy kiderült több ügyben, hogy a téves tájékoztatás miatt egyes közigazgatási bírók a papír alapon benyújtott kereseteket elutasítják. (Természetesen az a bíró, akinél nem a befejezési statisztika, hanem az ügy érdemi eldöntése volt fontos, azonos tényállás mellett nem utasította el a kereseteket.) Mindkét ügyben azonos a jogi képviselő, dr. Helmeczy László. A jogorvoslati kioktatás a jogi képviselővel eljáró ügyfél esetén is az alábbiak szerint alakul (2. oldal utolsó bekezdése):

„A határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, az a közléssel jogerős, azonban a közlésétől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálata kérhető a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól (3550 Miskolc, Pf.: 370.) a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal (4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.) ellen indított keresettel. A keresetlevelet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalhoz, mint I. fokú határozatot hozó szervhez kell benyújtani 4 példányban. A pert a kisajátítást kérő ellen is meg kell indítani.

A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani a keresetlevelet az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban a feleket vagyoni és jövedelmi viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg, az illetéket utólag, a bíróság felhívására kell megfizetni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztésre kérhető. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja.”

A [REDACTED] ügyében keletkezett közigazgatási határozat jogorvoslati kioktatást tartalmazó részét H/9 szám alatt mellékeljük jelen beadványunkhoz.

A Nyíregyházi Törvényszék H/10 szám alatt csatolt végzésében a felperesi képviselő terhére még azt is megállapítja, hogy 2016. november 2. napján kapott meghatalmazást, ezért a határozat kézhezvételétől számított 30 nap alatt módja volt a felperesi képviselőnek arról tájékozódni, hogy a közigazgatási eljárás mikor indult, *„különös figyelemmel arra, hogy a felperest a hatóság tájékoztatja az eljárás kezdő időpontjáról”*. A jelen eljárásban sem a kisajátítási határozatban, sem az elfekvő iratokban semmilyen bizonyítékot a Kormányhivatal felmutatni nem tudott, hogy mikor értesítette a felperest, illetve a felperes képviselőjét arról, hogy az eljárás mikor indult. Valóban a hatóságnak kötelessége lenne a tájékoztatást megadni, azonban a jelen ügyben ezt a tájékoztatást sem a felperes, sem a képviselője nem kapta meg, így eljárása mind a Ket., mind pedig a Kisajátításról szóló törvény előírásaiba ütközik. Az pedig, hogy a jogi képviselőnek 30 napja volt a tájékozódásra a Nyíregyházi Törvényszék határozata szerint azért sem állja meg a helyét, mert a keresetindítási határidő a jelen ügyben mindössze 15 nap volt!

Álláspontunk szerint a tisztességes eljárás elvébe ütközik a Nyíregyházi Törvényszék azon megállapítása is, amely szerint, mivel a felperes rendelkezett a keresetlevél benyújtásakor a szükséges ténybeli információkkal, a jogi képviselő pedig megfelelő jogi ismeretekkel, *„...erre tekintettel megalapozottan nem hivatkozhatnak arra, hogy az elsőrendű alperes kötelezettsége lett volna mindenre kiterjedő tájékoztatást adni a jogorvoslati kérelem benyújtásának helyéről, idejéről, módjáról abban az esetben is, ha a felperesek keresetlevelüket nem személyesen, hanem jogi képviselő igénybevételével kívánják előterjeszteni.”*

Törvénysértő és egyben Alaptörvény-ellenes mind a közigazgatási határozat téves kioktatást tartalmazó része, mind pedig a Törvényszéknek a keresetlevelet jogerősen idézés kibocsátása nélkül elutasító végzése. Törvénysértő azért, mert a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72.§ értelmében a közigazgatási határozatnak tartalmaznia kell a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást. (Ket. 72.§ (1) bek. da) pontja)

A Ket. fent idézett rendelkezései kógens rendelkezések és minden vonatkozásban ellentétesek a Nyíregyházi Törvényszék jogerős határozatával.

Álláspontunk szerint az I.r. alperes határozatában foglaltak szerint megfelelő példányban és határidőben papír alapon a felperesi jogi képviselő által benyújtott keresetlevelet, amelyet az I. r. alperes elektronikusan továbbított a bíróság felé indokolatlan volt idézés kibocsátása nélkül elutasítani.

Az eljárás irataiból megállapítható, hogy a közigazgatási szerv I.r. alperes mulasztását róják a felperes terhére az eljáró bíróságok akkor, amikor idézés kibocsátása nélkül jogerősen elutasítják a keresetemet és így elzárnak attól, hogy az I.r. alperes határozata a jogalap és az összecszerűség tekintetében bírósági úton felülvizsgálható legyen.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 9/2017. (IV. 18.) AB határozata többek között az alábbiakat tartalmazza:

„A jogorvoslati jogosultság nem a közigazgatási szerv határozatából, különösen nem az arról való tájékoztatásból fakad, hanem a törvény keletkezteti. Ugyanakkor e tájékoztatási kötelezettséget törvény írja elő (Ket. 72.§(1) bekezdés (da. pont) ...” [25. bekezdés]

„1.4. A tájékoztatás jogszerűsége nem függetleníthető a közigazgatási eljárásban kötelezően érvényesülni rendelt több alapelvtől, mint a tisztességes ügyintézéshez való jogtól, vagy a tájékoztatáshoz való jogtól. A tájékoztatás, kioktatás célja éppen az olyan ügyféljogok, mint a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának – az eljárási törvényben meghatározott módon történő – elősegítése, másfelől az esetlegesen félrevezető tájékoztatás e jogelvek érvényesülése ellen hathat.” [26. bekezdés]

Az Alkotmánybíróság ezen határozatában megállapítja, hogy a téves hatósági tájékoztatás alkalmas lehet a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmének előidézésére.

Ez az alkotmánybírósági határozat egyébként megállapítja, hogy az Alkotmánybíróság által konkrétan elbírált esetben a hatóság helyesen jelölte meg az Étv. azon szakaszát, amelyik 15 napos határidőt ír a keresetindításra, azonban az ügyfelet tévesen úgy tájékoztatta, hogy 30 nap áll rendelkezésre a keresetlevél benyújtására, ezért a jogorvoslathoz való alkotmányos jog sérült!

Az általunk benyújtott alkotmányjogi panaszban foglalt esetben a hatóság határozata nem tartalmazza azt a tényt, hogy a kisajátítási eljárás 2016. július 1. napját követően kezdődött. A hatóság az eljárás során nem tudta bizonyítani azt, hogy egyáltalán az eljárás

megindulásának időpontjáról értesítette volna az ügyfelet vagy képviselőjét, és hiányosan, illetőleg tévesen tájékoztatta mind a felperest, mind pedig a képviselőit arról, hogy hogyan, milyen módon kell a keresetet előterjeszteni, ugyanis papír alapú, öt példányos keresetlevél benyújtást írt elő az elektronikus benyújtás helyett. Az általunk hivatkozott 9/2017. (IV. 18.) AB határozat annak ellenére állapította meg a bírói döntések semmisségét, hogy abban az ügyben a felperes igazolási kérelemmel nem élt. A jelen alkotmányjogi panaszunkból egyértelműen megállapítható, hogy amikor Pózner Zsanett felperes és képviselője észlelte, hogy a hatóság téves kioktatása miatt papír alapon benyújtott kereseti kérelme elutasításra kerül, azonnal, még a törvényes határidőben elektronikusan is előterjesztette a keresetet a jogi képviselő és egyben igazolási kérelemmel is élt, amit az eljáró bíróságok elutasítottak többek között a Kormányhivatalnak egy olyan valótlan állítására való hivatkozással, miszerint a kioktatás azért volt helyes, mert Pózner Zsanett jogi képviselő nélkül járt el. Ennek az állításnak a valótlanágát egyébként a Kúria előtti eljárásban a Kormányhivatal elismerte.

Az eljáró bíróságok határozatai kifejezetten és kizárólag a kereseti kérelemnek a papír alapú benyújtását jelölik meg a kereset érdemi vizsgálat nélküli elutasításának indokaként.

Álláspontunk szerint a jelen kérelmünkhöz csatolt, és az iratok között elfekvő összes bizonyíték alapján megállapítható, hogy a Kormányhivatal I. r. alperes mulasztása, téves, hibás kioktatása és a keresetlevél elektronikus úton történő benyújtásának elmaradása közötti közvetlen okozati összefüggés egyértelműen megállapítható.

Megjegyezni kívánjuk, hogy az általunk hivatkozott alkotmánybírói határozat azt is megállapítja, hogy:

„Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint, tehát jelen ügyben, a közigazgatási döntés elleni jogorvoslatnak az igazolási kérelemtől függetlenül ki kellett volna meríteni a ténylegesség és hatékonyság követelményeit.” [37. bekezdés]

A kormányhivatal téves jogorvoslati tájékoztatása folytán a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetlevelet az elektronikus előterjesztés hiánya okán elutasító végzése elzárta a felperest a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, és ez az alapjog-sérelem érdemben befolyásolta a bíróság döntését. Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét idézte elő, tekintettel arra, hogy az Alaptörvény értelmében

mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az iratokból megállapítható, hogy Pózner Zsanett felperes a kisajátítás jogalapját is vitatta és a részére megállapított kártalanítás összegét is feltűnően alacsonynak tartotta és ezért nyújtott be keresetet a bíróságra. Az eljáró bíróságok és a hatóság Alaptörvény rendelkezéseivel ellentétes magatartása miatt a jogorvoslati jogát érvényesíteni nem tudta.

Az alkotmányjogi panaszunkban hivatkoztunk arra is, hogy álláspontunk szerint a felülvizsgálati eljárás során az ügyünkben hozott kúriai döntés is alaptörvény-ellenes. Az ezzel kapcsolatos álláspontunkat az alábbiakkal indokoljuk.

A Kúria Kfv.III.37.363/2017/5. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasította Pózner Zsanett felperes felülvizsgálati kérelmét. A Kúria döntésének jogi indokai között az szerepel, hogy azért nem vizsgálja érdemben - az egyébként számtalan törvényt sértést és alaptörvény-ellenességet magában hordozó kisajátítási határozat, illetőleg bírósági végzések rendelkezéseit - mert a Pp. 340/B. § (2) bekezdése és 394/I. § (1) alapján a papír alapon előterjesztett keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító jogerős végzés felülvizsgálata a Pp. 270.§ (2) és (3) bekezdése alapján kizárt.

A felülvizsgálati kérelemből egyértelműen megállapítható, hogy a Pp. 270.§ értelmében a jogerős ítélet, az ügy érdemében hozott jogerős végzés ... esetén terjeszthető elő felülvizsgálati kérelem. A jogalkotó a Pp. 340.§ és 394.§ esetében nem jelölte meg külön, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása esetén ezen paragrafusok vonatkozásában is helye van a felülvizsgálatnak, azonban nem is zárta ki a felülvizsgálatot, hiszen, amennyiben a józan ész szabályai szerint (Alaptörvény 28. cikk) megvizsgáljuk a jelen perbeli esetet, úgy egyértelműen megállapítható az, hogy az ügy érdemében hozott, jogerős döntést érintett a felülvizsgálati kérelem, tehát álláspontunk szerint Alaptörvénnyel ellentétes az, hogy érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Kúria a felülvizsgálati kérelmet.

Különösen szembetűnő az Alaptörvény-ellenesség abban a vonatkozásban, hogy a Kúria végzése 2017. július 4. napján kelt, míg a jelen beadványunkhoz **H/11** szám alatt csatolt „A Kúria Polgári Kollégiuma Tanácselnöki Értekezletének Állásfoglalásai Az Elektronikus

Kapcsolattartással Összefüggésben Felmerült Problémákról” elnevezésű állásfoglalása egy hónappal korábban, 2017. június 7. napján kelt.

A Tanácselnöki Értekezlet állásfoglalásának 1. pontja a felülvizsgálati kérelem elbírálását megelőzően egy hónappal egyértelműen kimondja azt, hogy a Pp. 132.§(1) bekezdését alkalmazni kell abban az esetben is, ha a bíróság a keresetlevelet a Pp. 394/I. § alapján utasítja el idézés kibocsátása nélkül. Amint a Tisztelt Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszunkban már hivatkoztunk rá, a felperesi perbeli keresetlevelet éppen ezen jogszabályhely alapján utasította el a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság úgy, hogy nem alkalmazta a Pp. 132.§(1) bekezdésében foglalt azon lehetőséget, még a felülvizsgálati kérelem kapcsán sem, miszerint a keresetlevél azon hiányosságát, hogy nem elektronikusan lett benyújtva, pótolhatja a felperes az ügy érdemi elbírálása érdekében.

A jelen beadványunkhoz **H/12** szám alatt csatolt elsőfokú elutasító végzés 2. oldalának 2. pontjában kifejezetten ez a rendelkezés van megjelölve a kereset elutasításának indokaként. A felülvizsgálati kérelem elutasítása azért is érthetetlen, mert a felülvizsgálati kérelemben a felperes utalt arra, hogy az elutasítás ellen nem csupán fellebbezett, hanem igazolási kérelmet is előterjesztett, úgy, hogy az igazolási kérelemre rendelkezésre álló törvényes határidőn belül elektronikusan is benyújtotta a keresetlevelet, mégsem voltak hajlandóak az eljáró bíróságok az ügyben érdemben intézkedni.

Figyelemreméltó a tanácselnöki értekezlet állásfoglalásának az indokolása, miszerint:

„E kérdésben a tanácselnöki értekezlet figyelemmel volt a jogintézmény alapvető céljaira, a perrendtartás alapvető tartalmára, továbbá az alkotmányos és emberi jogi megalapozottságú tisztességes eljáráshoz való jog tényleges biztosításának követelményére, valamint a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: új Pp.) 178. és 618. §-ára is.”

Az előzőleg benyújtott alkotmányjogi panaszunkban hivatkoztunk arra is, hogy álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes volt a jogalkotónak az a mulasztása is, hogy nem hozta meg a megfelelő rendelkezést, amellyel lehetőséget adott volna az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése esetén a keresetlevél 30 napon belüli ismételt benyújtására.

Ezen beadványunk indokai időközben részben okafogyottá váltak, ugyanis, amint a tanácselnöki értekezlet állásfoglalása is megállapítja, az új Pp. már ezt a hiányosságot kiküszöböli (új Pp. 178.§). Időközben az új Pp. 2018. január 1. napjával hatályba lép, addig pedig álláspontunk szerint az alsóbb fokú bíróságoknak a tanácselnöki értekezlet állásfoglalása szerint kell eljárni, ami szintén lehetővé teszi a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügghöz hasonló esetekben a keresetlevél ismételt benyújtását és az ügy érdemi elbírálását.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A felperes az Abtv. 26.§(1) bekezdése alapján azért fordult a Tisztelt Alkotmánybírósághoz az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján indított alkotmányjogi panaszával, mert a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, a Nyíregyházi Törvényszéken és a Kúrián a Kisvárda 0175/8 helyrajzi számú ingatlanának kisajátítása kapcsán az eljáró bíróságok Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelme következett be és a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az eljáró bíróságok részben az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megalkotása körében történt jogalkotói mulasztás miatt zárták el a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, így a felperesnek sérültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogai.

A felperes az Abtv. 27.§ alapján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti eljárás megindítása céljából azért nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, mert a fenti ügyében hozott jogerős döntés a felperes Alaptörvényben biztosított jogait sértette és – a kúriai felülvizsgálatra is tekintettel – a felperes valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette és más jogorvoslati lehetőség a felperes számára már nincs biztosítva. Az Abtv. 27.§ alapján benyújtott alkotmányjogi panasz kapcsán Póznér Zsanett felperesnek az alábbi Alaptörvényben biztosított jogai sérültek.

Az Alaptörvény 28. cikkében szereplő szabályozás értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. Ezt fogalmazza meg a 7/2013 (III. 1.) AB határozat (indoklás, 33. bek.) és a 28/2013 (IX. 9.) AB határozat (indoklás, 29. bek.).

Amint a jelen beadványunkban is részletesen indokoltuk, maga a Kúria Polgári Kollégiumának tanácselnöki értekezletének 2017. június 7. napján kelt állásfoglalása is megállapítja az elektronikus kapcsolattartással összefüggésben, hogy a szabályozás nem volt figyelemmel a jogintézmény alapvető céljára, a perrendtartás alapvető tartalmára, továbbá az alkotmányos és emberi jogi megalapozottságú tisztességes eljáráshoz való jog tényleges biztosításának követelményére. Ezért írta elő a bírói gyakorlat számára azt, hogy alkalmazni kell a jelen eljárás alapját képező ügyszámhoz hasonló esetekben a Pp. 132.§-t, akkor is, ha Póznér Zsanett keresetéhez hasonlóan a bíróság a keresetlevelet a Pp. 394/I. § (1) bekezdés a) pontja alapján utasítja el idézés kibocsátása nélkül.

A 28. cikk tartalmazza azt is, hogy „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”. A felperesi álláspont szerint józan ésszel fel nem fogható az, hogy a bíróságra a Kormányhivatal útján elektronikusan, a törvényben meghatározott időben és módon, hiánytalanul beérkezett keresetlevelet miért nem tűzte ki tárgyalásra a bíróság és miért utasította el a felperes keresetét olyan okból, ami egyértelműen az I. r. alperes Kormányhivatal Alaptörvény-ellenes mulasztására vezethető vissza.

Álláspontunk szerint az sem felel meg sem a józan észnek, sem a közjónak és nyilvánvalóan nem erkölcsös, hogy, miután a felperes észleli a Kormányhivatal mulasztását, benyújtja elektronikusan is a keresetlevelet és egyben igazolási kérelmet is benyújt, és ennek ellenére az eljáró bíróságok minden fellebbezést és igazolási kérelmet elutasítanak és nem hajlandóak letárgyalni a kisajátítási kártalanítási ügyet, többek között azért, mert a Kormányhivatal a Kúria előtt is elismerten, valótlan tájékoztatást ad a jogorvoslati jog kapcsán. Ebben a körben a felperesnek sérültek az Alaptörvény 28. cikk 7. bekezdésében rögzített alapjogai, de egyértelműen megállapítható az is, hogy a tisztességesen indokolt bírói döntéshez fűződő jogai is sérültek Póznér Zsanettnek, hiszen az Alaptörvény 28. cikkének 1. bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszeréhez hozzátartozik a felperesi álláspont szerint az is, hogy megfelelően indokolt, valós tényeken alapuló bírósági döntések születessenek az ügyekben.

A tisztességes eljáráshoz az is hozzátartozna, hogy az eljáró bíróságok nem állapítják meg a rendelkezésükre álló közokiratokkal ellentétben azt, hogy Póznér Zsanett jogorvoslatra

történő kioktatása törvényes volt, mert jogi képviselő nélkül járt el és nem állapítják meg a Ket. szabályaival ellentétben azt, hogy a Kormányhivatalnak gyakorlatilag nincs meg a Ket.-ben egyébként kógens módon meghatározott kioktatási kötelezettsége. Az Alkotmánybíróság határozatában elvi érveléssel mondta ki azt, hogy a megfelelő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Amennyiben az eljáró bíróságok ennek megfelelően jártak volna el, nem fordulhatott volna elő az, hogy a hatóság jogorvoslatra történő téves tájékoztatása alapján beadott keresetlevelet mind az első-, mind a másodfokú bíróság jogerősen elutasítja és a jogerős, az eljárás befejezését jelentő Nyíregyházi Törvényszék végzése elleni felülvizsgálati kérelmet a Kúria érdemben nem is vizsgálja.

Természetesen nem fordulhatott volna elő az sem, hogy az eljáró bíróságok törvénysértő határozatai azt állapítják meg, hogy a felperesnek tudnia kellett arról, hogy az eljárás csak 2016. július 1. napja után kezdődött, annak ellenére, hogy az eljárás megindításának idejéről sem a kisajátítást elrendelő határozat nem rendelkezik, és az eljárás során a Kormányhivatal semmilyen módon nem bizonyította azt, hogy az eljárás kezdetéről, kezdő időpontjáról – aminek az ügy szempontjából egyébként döntő jelentősége van – a felperest és a felperesi képviselőt nem értesítette. A 7/2013 (III. 1.) AB határozat értelmében „Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alaposan megvizsgálja és ennek értékeléséről számot adjon. Ennek megítéléséhez a bíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” Az Alkotmánybíróság által előírt, a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megfelelő bírói döntés vonatkozásában ezt a minimális elvárást sem teljesítik a jelen alkotmányjogi panaszban megsemmisíteni indítványozott bírói döntések.

Az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítást nyert az, hogy a Kormányhivatal hiányosan, tévesen tájékoztatta a felperest és jogi képviselőjét a jogorvoslati jogról, elmulasztotta közölni a kisajátítási eljárás kezdő időpontját az ügydöntő határozatában megjelölni vagy az

időpontról a felperest és képviselőjét tájékoztatni, hanem tudatosan valótlanul, félrevezető módon arról tájékoztatta mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságot, mind a keresetlevél, mind pedig az igazolási kérelem elbírálása kapcsán arra vonatkozóan, hogy Pózner Zsanett felperest, mint jogi képviselő nélkül eljáró felet szabályszerűen tájékoztatta a jogorvoslatról. Az eljáró bíróságok, ha veszik azt a fáradságot, hogy a felperesi keresetlevéllel támadott kisajátítási ügydöntő határozat fejrészét (nem az összes, az eljárás során a bíróságon elfekvő iratokat) elolvassák, úgy egyértelműen ki kellett volna derülnie annak, hogy a Kormányhivatal állítása valótlan, amint ezt a már hivatkozott, a Kúriához küldött beadványában maga a Kormányhivatal is elismerte. Ilyen körülmények között nyilvánvaló, hogy a bírósági eljárásban szereplő félnek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét nem vizsgálták meg kellő alapossggal az eljáró bíróságok, hanem kizárólag a Kormányhivatal szempontjai és valótlan állítása alapján zárták el a felperest attól, hogy jogorvoslati jogát érvényesítse.

A tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye. A jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbevitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. A közigazgatási határozatok vonatkozásában ez álláspontunk szerint azt jelenti, hogy a határozatok törvényességének bírói ellenőrzése alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve és jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is. (7/2013 (III. 1.) AB határozat, indoklás, 24. bek.). A jelen panasszal érintett bírósági ügyekben az eljáró bíróságok gyakorlatilag teljesen figyelmen kívül hagyták a Kormányhivatal mulasztását, téves jogorvoslati tájékoztatását és azt a felperest zárták el a jogorvoslat lehetőségétől, aki a közigazgatási határozatban megjelölt jogorvoslati kioktatásnak megfelelően járt el.

Álláspontunk szerint a jelen ügyben a bírói jogértelmezés hibáira alapított alkotmányjogi panaszunkat az Alkotmánybíróság érdemben vizsgálhatja, hiszen a bíróságok által a jelen ügyben alkalmazott jogértelmezés ellentétes az Alaptörvény tartalmával. Az Alaptörvény rögzíti a tulajdonjog védelmét (Alaptörvény XIII. cikk), ami sérül egy olyan ügyben, amikor a felperes tulajdonát képező ingatlan kisajátítása kapcsán a Kormányhivatal téves jogorvoslati tájékoztatása miatt a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy a kisajátítással érintett ingatlan

tulajdonosa, Pózner Zsanett felperes a bíróság előtt vitathassa az ingatlan kisajátításának jogalapját és a kártalanítás összegszerűségét.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybírósághoz benyújtott panaszindítványomban azt a határozott kérelmet terjesztettük elő, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.567/2016/3. számú végzésének, a Nyíregyházi Törvényszék 4.Kpkf.20.250/2017/2. számú végzésének, valamint a Kúria Kfv.III.37.363/2017/5. számú végzésének Alaptörvény-ellenességét és indítványoztuk ezek megsemmisítését.

Indítványoztuk a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 132. § (1) kapcsán a jogalkotó mulasztása nyomán felmerült alkotmányellenesség megállapítását, mivel nem terjedt ki a rendelkezés ugyanezen törvény 394/I.§-ban rögzített esetre.

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27.§) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Az ilyen panasz alapján jogosult az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni, valamint azt, hogy a jogszabály alkalmazása során az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát a bíróság érvényre juttatta-e. Abban az esetben, ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés Alaptörvény-ellenes. (3/2015 (II. 2.) AB határozat, indokolás 18. bek.)

Álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság hatásköre egyértelműen megállapítható a jelen ügyben és az is, hogy a hivatkozott, megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenesek, mert elzárják a kisajátítást szenvedő tulajdonost a jogorvoslati jogától a téves bírói jogértelmezés és a hatóság téves jogorvoslati tájékoztatása miatt, így annak ellenére, hogy a hiánypótló felhívás értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak nem tekinthetők a jelen indítvány előterjesztője alaptörvényben biztosított jogának, álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság vizsgálatának tárgyát képezheti és az Alaptörvény-ellenes bírói döntések megsemmisítését eredményezheti.

A sérelmezett bírósági határozatok Alaptörvény-ellenesek azért is, mert az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az alkotmányjogi panaszunkkal érintett eljárás során az eljáró bíróságok részrehajló módon Pózner Zsanett felperesre, mint magánszemélyre, illetve a jogi képviselőjére terhelték a Kormányhivatal törvénysértő jogorvoslati kioktatást tartalmazó határozatát és a bírósági határozatok indokolása részben hiányos, részben iratellenes, részben pedig a valóságnak nem megfelelő. Az Alaptörvény XV. cikke szerint a törvény előtt mindenki egyenlő, ennek ellenére mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárásban a jogalkalmazás és a jogértelmezés során a felperessel szemben a bíróságok előnyben részesítették a Kormányhivatalt, tekintettel arra, hogy a Kormányhivatal mulasztásának következményeit a felperesre, mint magánszemélyre terhelték. Ez megalapozza egyszersmind az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is.

A fentiek alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszomat érdemben bírálja el.

H/13 szám alatt mellékeljük Pózner Zsanett felperes hozzájáruló nyilatkozatát a Tisztelt Alkotmánybíróságnak. **H/14** szám alatt csatoljuk Pózner Zsanett kisajátítási ügyében született határozatnak a rendelkező részét, amely kifejezetten, kiemelve tartalmazza, hogy Pózner Zsanett jogi képviselővel járt el az eljárás során. **H/15** szám alatt csatoljuk az SZ-SZ-B Megyei Kormányhivatalnak a Kúriához Kfv.III.37.363/2017. sz. alatti ügyben benyújtott, 2017. május 17. napján kelt azon beadványát, amelyben arra hivatkozik, hogy a nagyszámú eljárások és kereseti kérelmek miatt „elírás történt” és elismeri, hogy a felperes már a kisajátítási eljárásban is jogi képviselővel járt el.

Budapest, 2017. 12. 28.

Tisztelettel,

Pózner Zsanett kérelmező

Dr. Helmeczy László ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf.: 77.
Tel./Fax: +36/1-354-0373; +36/70-361-7333
Adószám: 55075723-2-41
OTP Banksz.: 11713005-20388371

képviselő: dr. Helmeczy László ügyvéd

